

ความรู้พื้นฐานการเล่นสมมุติกับลูก

พญ แก้วตา นพณิจำรัสเลิศ

กุมารแพทย์พัฒนาการเด็ก

สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว

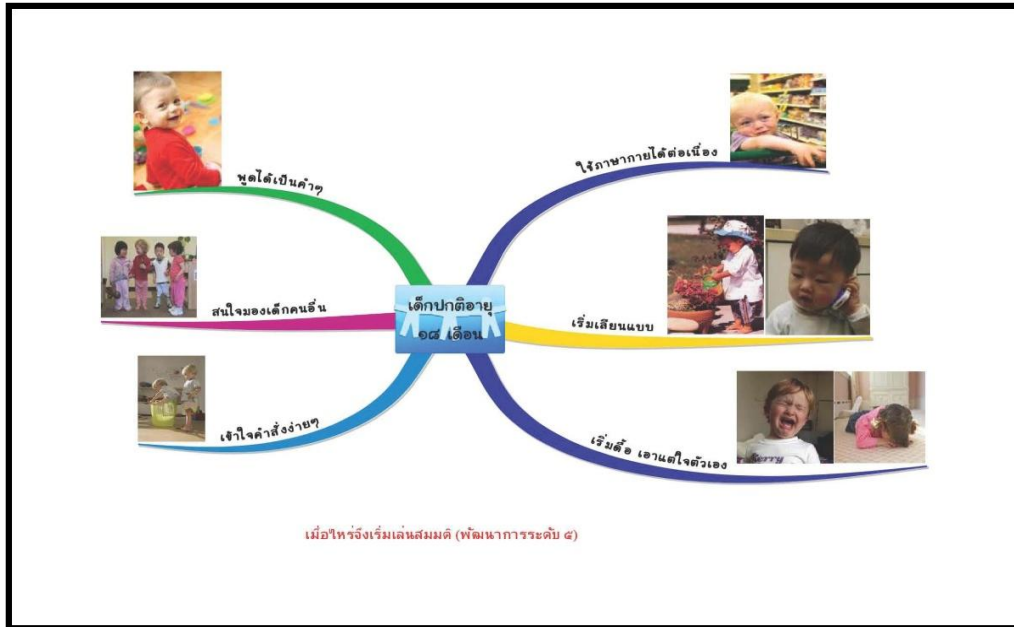
การส่งเสริมพัฒนาการเด็กออทิสติกตามแนวทางฟลอไรท์

8 พฤศจิกายน 2556

- เด็กปกติเริ่มเล่นสมมุติเมื่อไหร่
- ลูกพร้อมเล่นสมมุติแล้วหรือยัง
- พัฒนาการการเล่น “ของเล่น” ในเด็กปกติ
- พัฒนาการการเล่น “เล่นกับเพื่อน” ในเด็กปกติ
- การเล่นสมมุติมีประโยชน์อย่างไร
- เด็กปกติมีลำดับขั้นการเล่นสมมุติอย่างไร
- ถ้าไม่เล่นสมมุติจะเป็นอะไรไหม เด็กปกติทุกคนต้องเล่นสมมุติด้วยหรือ
- ทำไมต้องเน้นเรื่องการเล่นสมมุติในเด็กออทิสติก

- การเล่นสมมุติช่วยส่งเสริมพัฒนาการอารมณ์ได้อย่างไร
- ของเล่นพวกปืน ดาบ ควรเอามาใช้เล่นสมมุติหรือไม่
- ข้อผิดพลาดที่พบบ่อยในการเล่นสมมุติ
- สิ่งที่ต้องคอยเตือนตัวเองขณะเล่นสมมุติกับลูกออทิสติก
- คุณรู้สึกอย่างไรขณะเล่นสมมุติ - สังเกตอารมณ์ของพ่อแม่ขณะเล่นสมมุติ
- ทำอย่างไรจึงจะเล่นกับลูกได้สนุก
- ไม่นัดในการเล่นสมมุติ ทำอย่างไรดี ?
- เมื่อไหร่ลูกจะดีขึ้น เมื่อไหร่พ่อแม่จะรู้สึกสบายใจ มั่นใจ

ความรู้พื้นฐานการเล่นบทบาทสมมุติกับลูก

เด็กปกติเริ่มต้นเล่นสมมติเมื่อไหร่?

เด็กปกติเริ่มเข้าใจและเลียนแบบการเล่นสมมุติต่างๆ เมื่ออายุประมาณ 1 ปีขึ้นไป

เด็กปกติใช้เวลาประมาณ 2 ปี ตั้งแต่เริ่มต้นเล่นเลียนแบบง่ายๆ จนสามารถเล่นสมมุติได้เป็นเรื่องราว สมมุติจินตนาการได้เอง (ตั้งแต่อายุ 18 เดือน - 3 1/2 ปี)

ทักษะพื้นฐานสำคัญในเด็กอายุ 1 ปี ที่ทำให้เด็กเข้าใจและเริ่มเล่นสมมุติ คือ 1) ความสามารถในการ สงบจดจ่อกับของเล่น จดจ่อกับคน และเปลี่ยนความสนใจ สลับกลับไปมาได้ เช่น เล่นของเล่นอยู่ ได้ยินเสียงแม่ หันขึ้นมามองแล้วยิ้มให้ แล้วก็กลับไปเล่นของเล่นต่อ 2) เด็กสามารถเข้าใจภาษาท่าทางและสื่อสารบอกความต้องการของตัวเองได้ แก้ปัญหาต่างๆด้วยการลงมือทำเอง หรือ อาจเรียกให้พ่อแม่ช่วย

ลูกพร้อมเล่นสมมุติแล้วหรือยัง

ในเด็กออทิสติกที่พร้อมเล่นสมมุติ คุณพ่อคุณแม่อาจสังเกตง่ายๆ โดยดูจาก พัฒนาการที่สำคัญ คือ ลูกมีความสนใจสิ่งแวดล้อมรอบตัวมากขึ้น สนใจหยิบจับ ทดลองเล่นของเล่น จดจ่อ ลองผิดลองถูก ลูกเริ่มสนใจคนอื่น มองเด็กคนอื่นเวลาไปสนามเด็กเล่น พ่อแม่เริ่มรู้สึกว่าอยู่กับลูกได้ง่ายขึ้น ลูกสื่อสารบอกความต้องการได้ต่อเนื่องในหลากหลายสถานการณ์ และอาจเริ่มพูดได้เป็นคำๆ

พัฒนาการการเล่นของเด็กปกติ

- การเคลื่อนไหว หรือของเล่นง่ายๆ (Sensory motor play/Functional play, อายุ 1-2 ปี) เช่น วิ่งเล่นไปมา กระโดด โยนลูกบอลไปมา ของเล่นกดๆให้มีแสง สี ของเล่นรถไฟ
- การเล่นเพื่อสร้างสรรค์ หรือก่อสร้าง (Constructive play, อายุ 2-3 ปี) เช่น เล่นต่อบล็อก ต่อเลโก้ สร้างปราสาททราย วาดรูปเล่น
- การเล่นสมมุติ เล่นจินตนาการ (Pretend play, อายุ 3-4 ปี เช่น สมมุติไม้บล็อกเป็นแก้วน้ำ เล่นเป็นเจ้าหญิง เจ้าชาย
- การเล่นเกมที่มีกฎ กติกา (Formal games, อายุ 4-5 ปี) เช่น เกมงูตก กระโดด เกมเศรษฐี หมากฮอส มอญซ่อนผ้า เล่นเป่ายิงฉุบ

พัฒนาการการเล่นกับเพื่อนในเด็กปกติ

1. มองคนอื่นเล่น (onlooker) ช่วงอายุ 1 ปี เช่น พาลูกไปสนามเด็กเล่น ลูกอาจจะยืนมองเด็กคนอื่นเล่น ไม่ได้เข้าไปเล่นด้วย หรือ จะเข้าไปถ้ามีคุณแม่หรือคุณพ่อพาไป
2. เล่นคนเดียว (solitary play) อายุ 18 เดือน เช่น นั่งเล่นของเล่นคนเดียว สนใจของเล่น
3. เล่นข้างๆกัน (parallel play) อายุ 2-3 ปี เช่น เด็กในห้องเตาะแตะ (nursery) เด็กจะนั่งเล่นข้างๆกัน ต่างคนต่างสนใจของเล่นที่เล่น ไม่ได้พูดคุยกันมากนัก แต่ก็ไม่ได้แยกตัวออกไปนั่งคนเดียว
4. เล่นด้วยกัน (associative play) อายุ 3 ปี ร่วมกันเล่น มีจุดมุ่งหมายเดียวกัน เช่น เล่นก่อบทรายเป็นอุโมงค์ เล่นรถด้วยกัน วึ่งเล่นด้วยกัน วึ่งไล่จับ ซ่อนแอบ
5. เล่นร่วมกัน เป็นทีม มีกฎ กติกา (cooperative play) อายุ 4 ปี เช่น เกมที่มีกฎเกณฑ์ เช่น เล่นมอญซ่อนผ้า เล่นเป๊ะแข็ง เล่นเกมงูตกกระได เกมเศรษฐี

- สนุก ได้สัมผัสภาพ
- ภาษา - ภาษาหลากหลายมากขึ้น สมมุติอะไรก็ได้ เช่น ดวงจันทร์ ยานอวกาศ
- อารมณ์ - เด็กได้ฝึกทดลองเล่นสมมุติในบทบาทหรืออารมณ์ที่แตกต่าง เช่น เด็กอาจมีอารมณ์กลัวกังวล ที่ต้องไปหาหมอ ลองให้เด็กเล่นเป็นคุณหมอ, เล่นสมมุติเป็นคุณพ่อ คุณแม่ ได้ออกคำสั่ง ความอยากรู้อยากเห็น การกำกับ ควบคุมตนเอง การค้นหา การทดลองบทบาทใหม่ๆ พัฒนาอารมณ์ แรงจูงใจที่มาจากตัวเอง
- สังคม - การต่อรอง การเข้าใจคนอื่น การเล่นกับเพื่อน การรอคอย
- สติปัญญา - การคิด จินตนาการ การแก้ปัญหาในการเล่น
- พัฒนาทักษะการเคลื่อนไหว การทรงตัว การประสานสัมพันธ์ (motor skills and coordination)

การเล่นสมมุติมีประโยชน์อย่างไร?

เด็กปกติมีลำดับชั้นการเล่นสมมุติอย่างไร?

อายุ 1-1 1/2 ปี - เล่นเลียนแบบ (Imitation)

- เล่นเลียนแบบ ทำตามที่พ่อแม่บอก ขั้นตอนเดียวง่ายๆ เช่น ป้อนอาหารให้ตัวเอง ป้อนอาหารให้แม่ ป้อนน้องตุ๊กตา
- เล่นสมมุติที่เกี่ยวข้องกับกิจวัตรประจำวันง่ายๆ เช่น กิน นอน อาบน้ำ
- เข้าใจเฉพาะของเล่นที่เหมือนจริงเท่านั้น เช่น ช้อนของเล่น (ถ้าเอากิ่งไม้มาสมมุติเป็นช้อน เด็กจะไม่เข้าใจ)

อายุ 1 1/2 - 2 ปี - เล่นสมมุติง่ายๆ (Simple pretend)

- เล่นสมมุติได้เอง สมมุติกับของเล่นได้หลากหลายมากขึ้น เช่น เอาเครื่องบินของเล่นมา “บิน” ไปมา เอาโทรศัพท์ของเล่นมาทำท่าพูดแบบผู้ใหญ่ เอารองเท้าของแม่มาใส่
- การเล่นยังเป็นแบบซ้ำๆ เช่น ป้อนอาหารตุ๊กตาทุกตัว แล้วก็วนมาป้อนอีก ห่มผ้าให้น้องช้ำไปมา อาบน้ำให้น้อง
- ยังแยกของจริงกับของเล่นไม่ได้ เช่น พยายามนั่งเก้าอี้ตุ๊กตา พยายามนั่งบนรถของเล่น (แล้วก็พบว่านั่งไม่ได้)

อายุ 2- 2 1/2 ปี - เล่นสมมุติได้หลายขั้นตอน (Series of familiar actions)

- เริ่มมีความคิดของตัวเอง เอากิจวัตรที่คุ้นเคยมาเล่นต่อกัน เช่น ป้อนนมตุ๊กตา เอาตุ๊กตาไปที่เตียง แล้วก็ห่มผ้าให้
- ขั้นตอนการเล่นยังอาจสลับไปมา แล้วแต่ว่านึกอะไรออก

อายุ 2 1/2 - 3 ปี - เล่นสมมุติในเรื่องที่ไม่คุ้นเคย (Series of less familiar actions)

- เชื่อมโยงสมมุติได้เป็นเรื่องราวสั้นๆ
- เริ่มทดลองเล่นในบทบาทที่ไม่ค่อยคุ้นเคย เช่น ไปหาคุณหมอ เล่นสมมุติไปตลาด
- เข้าใจของเล่นที่ไม่เหมือนจริง เช่น เอาไม้มาสมมุติเป็นอาหาร หรือเล่นสมมุติโดยไม่ต้องใช้ของเล่น เช่น กำมือเป็นแก้วน้ำ แล้วดื่ม

อายุ 3 - 5 ปี - เล่นสมมุติ/จินตนาการเป็นเรื่องราว (Imaginary Play)

- เล่นสมมุติในสิ่งที่ยอยู่นอกเหนือความจริง หรือประสบการณ์ใหม่ๆที่ไม่เคยเจอในชีวิตจริง เช่น สมมุติตัวเองเป็น Superman เป็นเจ้าหญิง เป็นนางเองในละคร
- เล่นสมมุติกับเพื่อนได้เป็นเรื่องราว ทุกคนมีบทบาทของตัวเอง เช่น เล่นเป็นแม่ พ่อ ลูก หลงเข้าไปในป่า
- ใช้ภาษาในการเล่น พูดโต้ตอบได้คล่องแคล่ว อธิบายบทบาทของตัวเองให้เพื่อนฟังได้

เด็กปกติทุกคนต้องเล่นสมมุติด้วยหรือ

ถ้าไม่เล่นสมมุติจะเป็นอะไรไหม

เด็กปกติทุกคนจะเล่นสมมุติได้เอง เป็นไปตามธรรมชาติและ
พัฒนาการของเด็ก เราจะเห็นว่าเมื่อเด็กมีพัฒนาการที่พร้อม อายุ
ประมาณขวบกว่าๆ เวลาเด็กอยู่คนเดียว เด็กก็จะหยิบจับตุ๊กตา ของ
เล่นรจมาททดลองเล่น เลียนแบบสิ่งรอบตัว และค่อยๆพัฒนาเป็นการ
สมมติ จินตนาการ เด็กปกติบางคนที่ไม่ค่อยได้เล่นสมมุติ เด็กก็
สามารถเรียนรู้เรื่องการเล่น การจินตนาการ การคิดสร้างสรรค์ การ
คลี่คลายอารมณ์ ผ่านสื่อการเล่นหรือกิจกรรมอื่นๆ ได้ เช่น การวาด
รูป การพูดคุยเล่นสนุก การเล่นเกมส์กับเพื่อนในสนามเด็กเล่น หรือ
การอ่านนิทานกับพ่อแม่

เด็กปกติที่พ่อแม่ลงมาเล่นสมมุติกับลูกสม่ำเสมอ เด็กจะมีพัฒนาการทั้งด้านภาษา
การคิดจินตนาการ ด้านอารมณ์ ด้านความมั่นใจที่ดีมากขึ้น

ทำไมต้องเน้นเรื่องการเล่นสมมุติในเด็กออทิสติก?

เด็กออทิสติกมีข้อติดขัดที่สำคัญและเป็นข้อบกพร่องหลัก คือ การแสดงออกอารมณ์ และความต้องการของตัวเอง ออกมาเป็นท่าทาง คำพูด หรือการลงมือทำ การเล่นสมมุติเป็น “เครื่องมือ” สำคัญที่ช่วยให้ข้อติดขัดนี้น้อยลง

เด็กออทิสติกที่พ่อแม่ตั้งใจฝึกการเล่นสมมุติ จะพบว่าเด็กมีความยืดหยุ่นมากขึ้น เด็กเริ่มเชื่อมต่อกับความต้องการ อารมณ์ ออกเป็นการสื่อสารและการลงมือทำได้มากขึ้น ชีวิตจริงเด็กจะยืดหยุ่นมากขึ้น ปัญหาพฤติกรรมลดน้อยลง และ เริ่มสื่อสารบอกความต้องการ แสดงอารมณ์ ได้ชัดเจนขึ้น

คุณรู้สึกอย่างไรขณะเล่นสมมุติ - สังเกตอารมณ์ของพ่อแม่ขณะเล่นสมมุติ

ถ้าเราสังเกตการเล่นของเล่นบางอย่างของลูกเรา เราจะเริ่มเห็นอารมณ์ที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังการหยิบจับของเล่นชิ้นนั้นๆ มาเล่น เช่น จับน้องหมีไปมา แล้วเอามาทำท่ากอด หรือเอาขวดนมของเล่นมาป้อนน้อง (อารมณ์รักใคร่ใกล้ชิด ผูกพัน) คุณพ่อคุณแม่อาจฝึกสังเกตอารมณ์ที่มาพร้อมกับการเล่นของลูก โดยอารมณ์ที่พบบ่อยในการเล่น ได้แก่

- ความรัก ความอบอุ่น การดูแล

- ความโกรธ ก้าวร้าว ความรุนแรง

- ความพอใจ ชอบ ตื่นเต้น

- ความกลัว ความกังวล

- ความอยากรู้อยากเห็น

- ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

- ความอยากเอาชนะ อยากเป็นที่หนึ่ง

- การบังคับ ควบคุม ความมุ่งมั่น

การส่งเสริมพัฒนาการอารมณ์ผ่านการเล่นสมมุติ จะทำได้ง่ายขึ้น เมื่อเด็กเล่นสมมุติได้ต่อเนื่องเป็นเรื่องราวแล้ว คุณพ่อคุณแม่อาจลองฝึกสังเกตอารมณ์เบื้องต้นหลังการเล่น แล้วร่วมเล่นไปกับอารมณ์ไปกับของลูก เช่น ลูกกำลังเล่นสมมุติในอารมณ์โกรธ ทำลายล้าง จัดการคนอื่น คุณพ่อคุณแม่ก็ร่วมสมมุติ ช่วยกันทำลายฝ่ายตรงข้าม ยิง ปาระเบิด ทำลาย แล้วหัวเราะสะใจ สนุกด้วยกัน โดยไม่เพียงเบนอารมณ์เป็นบทอื่น เช่น เปลี่ยนเป็นความเห็นอกเห็นใจ มีคุณธรรม ไม่ทำร้ายคนอื่น เด็กที่ได้ปลดปล่อย ได้แสดงอารมณ์

ผ่านการเล่นสมมุติ ชีวิตจริงเด็กจะไว้วาย เรียกร้อง และ อยากเอาชนะน้อยลง ลูกจะผ่อนคลายและกล้าแสดงออกมากขึ้น การกำกับควบคุมอารมณ์จะทำให้ดีขึ้น

ของเล่นพวกปืน ดาบ ควรเอามาใช้เล่นสมมุติหรือไม่

ของเล่นพวกปืน ดาบ ระเบิด มีประโยชน์ คือ ช่วยส่งเสริมพัฒนาการอารมณ์ที่แสดงความเป็นตัวตนที่ชัดเจน ความรู้สึกอยากเอาชนะ อยากควบคุม อยากจัดการคนอื่น เป็นพัฒนาการอารมณ์ที่สำคัญในการพัฒนาเด็กออทิสติก

ในการเล่นสมมุติเด็กไม่ได้ต้องการของเล่นเหมือนจริงอะไรมากนัก เขาเพียงต้องการความมั่นคง ความสนุกจากการได้แสดงอารมณ์ต่างๆ ได้คิดอะไรใหม่ๆ ได้เอาชนะ ได้แสดงออก ถ้าคุณพ่อคุณแม่กลัวเรื่องความรุนแรง อาจช่วยลดความน่ากลัวของของเล่น โดยดัดแปลง เช่น ใช้ปืนฉีดน้ำแทนปืนสีดำ หรือใช้กระดาษหนังสือพิมพ์ม้วนกลมๆ เป็นดาบเอาไว้ต่อสู้กัน

ข้อผิดพลาดที่มักพบบ่อยขณะเล่นสมมุติกับลูก

- เล่นเร็ว ไม่ได้รอ .. การตอบสนอง หรือ การคิดริเริ่มของลูก
- ถามเยอะ บางทีเป็นคำถามเดิมๆ เช่น นี้อะไรๆ นี้อี้อะไร

สิ่งที่ต้องคอยเตือนตัวเองขณะเล่นสมมุติ

รอ !!!

สังเกต !!!

ตอบสนอง !!!

รอ !! เพราะ ลูกของเรามีข้อติดขัด การคิด การสื่อสารของลูก ใช้เวลานานกว่าเด็กทั่วไป

ฝึก...สังเกตให้นานขึ้น เพื่อให้มองเห็นความคิด อารมณ์ของลูก

ฝึกตอบสนอง การสื่อสาร การริเริ่มของลูก → ทำให้ลูกอยากสื่อสารมากขึ้น อยากคิดริเริ่มมากขึ้น

การเล่นสมมุติช่วยส่งเสริมพัฒนาการอารมณ์ได้อย่างไร

— รับรู้ความรู้สึกของตนเองขณะเล่น เช่น ลูกอาจเล่นในบทบาทที่คุณไม่ชอบ คุณแสดงออกต่อลูกอย่างไร ได้กลับ ถอยหนี กำกับ/สั่งควบคุม เปลี่ยนเรื่อง เลิกเล่น ฝึกสังเกตความรู้สึกการเปลี่ยนแปลง เล็กๆน้อยๆที่เกิดกับตัวคุณขณะเล่น

- อย่าพยายาม แก้ไข/เปลี่ยนแปลง/เบี่ยงเบน อารมณ์ของเด็ก
- แยกอารมณ์ออกจากพฤติกรรม ยอมรับ อารมณ์ที่ลูกแสดงออกในทุกอารมณ์ กำกับ พฤติกรรมถ้าลูกแสดงออกไม่ถูกต้อง หรือ ทำร้ายคนอื่น
- อารมณ์เป็นเรื่องที่เปลี่ยนแปลง กลับไปมาได้

ทำอย่างไรจึงจะเล่นกับลูกได้สนุก

มีคุณพ่อคนหนึ่งเล่นกับลูกได้สนุกมาก เล่นแล้วสิ้นใจถามคุณพ่อว่าคุณพ่อทำได้อย่างไร คุณพ่อคิดสักพัก แล้วตอบ “ผมอยากเห็นลูกมีความสุขครับ ผมมีความสุขเวลาเห็นลูกยิ้ม ลูกหัวเราะ ผมก็เลยเล่นกับเขา”

การเล่นคืออะไร มีคนให้ความหมายของการเล่น ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ

1. ไม่มีจุดมุ่งหมาย (purposeless)
2. คุณรู้สึกอยากทำ (you want to do it)
3. มันสนุก (fun)

ถ้าคุณพ่อคุณแม่เล่นกับลูกแล้วยังไม่ค่อยสนุก อาจลองสังเกต หัวใจ 3 ข้อนี้ เราคาดหวังมากไปหรือเปล่า หรือ ลองสังเกตอารมณ์ของเราเอง ว่าเรารู้สึกสนุก รู้สึกอยากเล่นหรือไม่ ถ้าการเล่นกับลูกเป็นงาน เป็นภาระ เป็นสิ่งที่ต้องทำ ความสนุกในการเล่นก็อาจจะลดน้อยลงไป

ไม่ถนัดในการเล่นสมมุติ ทำอย่างไรดี ?

ฝึกฝน ฝึกฝน ฝึกฝน ทำทุกวัน ทำทุกวัน ทำทุกวัน แล้วจะทำได้เอง...

ทำผิดทำถูกไม่เป็นไร สิ่งผิดมีอย่างเดียว คือ **ไม่ลงมือทำ !!!!**

เมื่อไหร่ลูกจะดีขึ้น เมื่อไหร่พ่อแม่จะรู้สึกสบายใจ มั่นใจ

จากประสบการณ์ที่ทำงานมา ถ้าพ่อแม่ไม่ล้มเลิก หรือเปลี่ยนไปใช้แนวทางอื่นๆเสียก่อน กระบวนการเรียนรู้ของพ่อแม่และระยะเวลาที่เด็กดีขึ้น ใช้เวลาประมาณ 3-5 ปี (กลางๆ คือ ประมาณ 4 ปี) กว่าพ่อแม่จะเริ่มรู้สึกสบายใจ เห็นหน้าเห็นหลัง มองเห็นว่าลูกดีขึ้น และรู้สึกที่ตัวเองเข้าใจฟลอร์ไทม์ ค่อยๆเรียนรู้ต่อยอดไปได้เรื่อยๆ

ในเด็กที่ตอนเริ่มต้นมีภาษา ผ่านไป 3-5 ปี เด็กจะมีพัฒนาการอยู่ประมาณระดับ 5-6-7 (พูดคุยโต้ตอบ เข้าใจเหตุผล คิดหลากหลายเหตุผลได้บ้าง ตกมาจินตนาการบ้าง) พ่อแม่มักอาจรู้สึกมีปัญหาเล็กๆน้อยๆ เช่น เรื่องเพื่อนที่โรงเรียน เรื่องเพื่อนวัยเดียวกันเริ่มใกล้จะเป็นวัยรุ่น คุยกันเรื่องอื่นๆ แล้ว ลูกเรายังเข้ากลุ่มไม่ค่อยได้ ตามไม่ทันบ้าง ในเด็กที่เริ่มต้นไม่มีภาษาพูดเลย ผ่านไป 3-5 ปี พ่อแม่จะรู้สึกยอมรับ เข้าใจ และ อยู่กับลูกได้อย่างสบายๆ ขึ้น ความรัก ความผูกพันภายในครอบครัวมีมากขึ้น เด็กสื่อสารกับพ่อแม่ด้วยท่าทาง สีหน้า แววตา ได้ต่อเนื่อง มักพูดได้เป็นคำๆ หรือวลีสั้นๆ นานทีๆเด็กอาจพูดเป็นประโยค ให้พ่อแม่ดีใจ ตกใจเล่น เด็กเข้าโรงเรียนได้แบบเรียนร่วม พ่อแม่รู้สึกสบายใจ รักลูกและพยายามช่วยลูกอย่างมีความหวัง เข้าใจ และยอมรับ

- ♣ Greenspan, S. Wieder, S. 1998. The Child with Special Needs: Encouraging Intellectual and Emotional Growth. United States of America: DA Capo Press.
 - ♣ Lowry L. The Land of Make Believe: How and Why to Encourage Pretend Play. Hanen Early Language Program, 2012.
-